

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7433

гр. София, 04.10.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в закрито заседание на 04.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **3928** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК, а настоящото произнасяне е по реда на чл.219 от ГПК

Постъпила е искова молба от [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.Л., срещу Комисията за енергийно и водно регулиране, с която са предявени иски за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 1 230 581,53 лв., вследствие на отменени като незаконосъобразни актове на ответника, както следва:

1. иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 278 487,53 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно - т.7 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР, отменено с влязло в сила Решение № 16953 от 17.12.2013 г. на ВАС, Петчленен състав, по адм.дело № 7175/2013 г., на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ във вр.с чл.203 и сл. АПК;

2. иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 141 229,93 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата по т.1, за периода от 17.12.2013 г. до датата на подаване на исковата молба (14.12.2018 г.);

3. иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 803 498,67 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразен административен акт, а именно - Решение № Ц-5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, отменено с влязло в сила Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на ВАС по адм.дело № 12851/2017 г., на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ във вр. с чл.203 и сл. АПК;

4. иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 7 365,40 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата по т.3, за периода от 12.11.2018 г. до датата на подаване на исковата молба (14.12.2018 г.);

- ведно със законната лихва върху главниците по т.1 и т.3, за периода от датата на подаване на исковата молба (14.12.2018 г.), до датата на окончателно изплащане на

дължимите суми;

Претендира се и присъждане сумата на направените от ищеца разноски по делото (държавна такса, съдебни разноски и адвокатски хонорар).

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е представен отговор от ответника - КЕВР, с който се оспорват исковите претенции, с доводи за процесуална недопустимост и алтернативно – за неоснователност, като е заявено искане за конституиране в настоящото съдебно производство, в условията на чл.219 ГПК, на подпомагащи страни: [фирма] и [фирма]. Сочи, че тези дружества са адресати и са пряко обвързани от т.7 на двете отменени решения - № Ц-010/30.03.2011 г. и № Ц-5/20.02.2015 г., и в тази връзка имат правен интерес да участват в производството по делото.

Административен съд-София град намира искането на ответника за привличане на трети лица за процесуално допустимо, но по същество за неоснователно.

Процесуалните предпоставки за допускане участието на трето лице по искане на ответника в процеса са регламентирани с нормите на чл.218 и чл.219, ал.1, ал.2 ГПК: в първото заседание или с отговора на исквата молба; с постоянен адрес в РБ; при условия, че третото лице има интерес от постановяване на съдебно решение в полза на страната, която желае да подпомага. Съществуването на регресна претенция на главната страна срещу третото лице не е непременно условие за привличането. Достатъчно е главната страна да има иск срещу третото лице, без да е необходимо той да е регресен. По аргумент за противното, не е налице правен интерес от привличане на трето лице - помагач в производството, когато привличащата го главна страна няма иск срещу него.

Практическият смисъл от участие на подпомагаща страна в исково съдебно производство е защита на субективни права на главната страна, при неблагоприятен за нея изход, като третото лице е обвързано с решаващите мотиви на съда.

Съгласно чл.144 АПК в настоящото производство е приложим субсидиарно ГПК. Встъпването, респективно привличането на трето лице-помагач в исковия процес, предвидено в чл.218 и чл.219 ГПК, е свързано с евентуалните неблагоприятни последици, които биха могли да настъпят за това трето лице от съдебното решение. С искането за привличане главната страна цели да обвърже подпомагащата със силата на мотивите, с оглед реализиране на определени субективни права, чието възникване и реализиране е обусловено от изхода на основното исково производство. Настоящото исково производство има за предмет осъдителен иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, като се претендират вреди, настъпили от отменени административни актове. Правоотношението по обезщетяване на вредите съществува само между ищеца и административния орган и затова е налице нарочна разпоредба, която определя кой следва да е ответник - чл.205 АПК.

КЕВР е независим държавен орган, който регулира дейностите в енергетиката, поради което трети лица не биха могли да въздействат върху приетите от нея решения, т.е. липсва обвързаност в отношенията между комисията и посочените трети лица. Обстоятелството, че третите лица са страни по сделки с електрическа енергия, няма отношение към отговорността на държавния орган за постановяване на незаконосъобразни актове, утвърждаващи регулирани цени по тези сделки с електрическа енергия. При липсата на такава връзка липсват предпоставки за привличането на двете дружества като трети лица в процеса. В този смисъл е практиката на ВАС, обективирана в определенията по адм.дело № 12382/2018 г., адм.дело № 3406/2019 г., адм.дело № 3354/2019 г., адм.дело № 3516/2019 г.

Мотивираната с гореизложените съображения липса у ответника на правен интерес от привличането на посочените трети лица като подпомагащи страни в настоящото исково производство, обуславя неоснователност на искането в този смисъл.

Така мотивиран и на основание чл.220 ГПК, Административен съд- София град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ заявеното от Комисията за енергийно и водно регулиране искане за привличане като трети подпомагащи страни в настоящото съдебно производство по адм.дело № 3928/2019 г., на [фирма] и [фирма].

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването на страните.

След влизане в сила на определението делото да се докладва за насрочване.

СЪДИЯ: